

Arrest

nr. 329 349 van 7 juli 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 15 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. DE TROYER verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine. U bent afkomstig uit het Groznyski district in Tsjetsjenië.

U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u in 2004, 2007 en in 2009 door de autoriteiten werd opgepakt en ondervraagd over rebellen die u al dan niet had zien passeren en bevelhebbers. U kreeg ook vragen of u hen voedsel had verschaft. In 2007 werd uw broer U. (...) beschuldigd van het geven van voedsel aan de rebellen en het gidsen van hen in de bergen. Datzelfde jaar werd hij door de autoriteiten doodgeschoten. In 2009 huwde u met B., Z. (...) (O.V. (...)). In 2016 werd uw neef S. (...), de zoon van U. (...), door de autoriteiten vastgehouden omwille van een telefoongesprek dat hij had gehad. In diezelfde periode werden uw 2 overige broers opgepakt en ondervraagd over hun neef S. (...). In 2017 werd uw neef S. (...) opnieuw opgepakt en sindsdien hebt u geen nieuws meer over hem. Echter werd u in december 2017 door de autoriteiten opgepakt met de vraag waar uw neef S. (...) zich bevond. Gedurende 3 weken werd u diezelfde vraag gesteld en werd u mishandeld. Uw vrouw en kinderen, die reeds

een visum hadden gekregen, besloten toen naar Europa te vluchten. In januari 2018 kwam u vrij en ging vervolgens naar Machatsjkala en Stavropol waar u afwisselend tot uw vertrek in juli 2018 verbleef. Na uw vlucht werden uw broers nog steeds door de autoriteiten lastiggevallen. Op 23/08/2018 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in.

Op 28/06/2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 9/01/2020 (arrest nr. 231008). U tekende geen cassatieberoep aan.

U verliet het Belgisch grondgebied niet en u diende op 21/09/2020 een tweede verzoek in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Uw zoon D., R. (...) (CGVS (...); O.V. (...)) diende op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. Uw dochter D., K. (...) (CGVS (...); O.V(...)) en uw zoon D., Y. (...) (CGVS (...); O.V. (...)) dienden een dag later, op 22/09/2020, een verzoek om internationale bescherming in.

In het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat uw broer A. (...) vorig jaar voor het nieuwjaar werd aangehouden door de MVD en de politie in Grozny. Hij werd een week vastgehouden en er werd hem gevraagd waar u zich bevindt. U verklaarde dat dit incident verbonden was met de problemen die u eerder had vermeld tijdens het eerste verzoek. U gaf aan dat ze in het verleden uw oudste broer hadden doodgeschoten, en dat zijn jongste zoon tegen Rusland had gevochten in 2002 en overleden was. Voorts zei u dat de MVD denkt dat de oorlog via uw dorp ging, dat jullie alles weten en kennen over jullie dorp, en dat jullie de rebellen geholpen hadden. U vreest omwille hiervan door de mensen van Kadyrov te worden opgesloten, geslagen, en vermoord. Daarnaast vreest u in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië uw kinderen uit uw eerste huwelijk omdat zij u, uw kinderen en uw (ex-)vrouw B., Z. (...) – u bent sinds de periode september-oktober 2022 feitelijk van haar gescheiden - bedreigen. U vermoedt dat zij jullie bedreigen uit jaloezie, omwille van een erfeniskwestie betreffende huis dat u zelf gebouwd had, en omdat zij heel veel van hun, in 2007, overleden moeder hielden. U gaf hierbij aan dat uw dochters vanaf het begin tegen uw relatie waren met uw (ex-)vrouw omdat zij niet wouden dat u hertrouwde en dat de bedreigingen van de kinderen uit uw eerste huwelijk begonnen vanaf het moment dat uw (ex-)vrouw zwanger was. U woonde tot 2011 samen met de zonen van uw eerste huwelijk en ging vervolgens apart wonen met uw (ex-)vrouw omwille van deze bedreigingen. U zei dat ze ermee gedreigd hadden uw kinderen te doden. U vestigde zich met uw gezin in de Zhigoljovskayastraat in Grozny. Toen u daar woonde, vernam u via uw oudste broer dat de kinderen uit uw eerste huwelijk ermee dreigden u en uw gezin af te maken. Daarnaast kende uw (ex-)vrouw in die periode toevallige ontmoetingen met de kinderen uit uw eerste huwelijk wanneer zij jullie kinderen naar de kleuterschool bracht. Er werden hierbij bedreigingen tegen haar en de kinderen geuit, en uw kinderen kregen ook éénmaal een tik op hun hoofd. Voorts werden uw kinderen eens bang gemaakt door het oudste kind uit uw eerste huwelijk toen ze buiten aan het spelen waren met de zoon van uw oudste broer en op de binnenplaats van het huis van de kinderen uit uw eerste huwelijk waren terechtgekomen. Uw zoon rende toen weg en viel met zijn hoofd tegen de trap. In 2015 verhuisde u in Grozny naar de Sadovayastraat. U en uw gezin hadden sindsdien geen contact meer met de kinderen uit uw eerste huwelijk. U werd via uw broer wel nog op de hoogte gebracht van de geruchten en de dreigementen van de kinderen uit uw eerste huwelijk. Uw vrouw ging in die periode samen met uw kinderen naar Duitsland omdat ze daar geopereerd moest worden. U vroeg haar om terug te keren en in 2017, na de geboorte van jullie derde kind, verhuisden jullie naar het dorp Yarysh Mardy. In Yarysh Mardy werd u via uw oudste broer geïnformeerd over de geruchten en de bedreigingen van de kinderen uit uw eerste huwelijk. U verbleef vanaf januari 2018 tot de zomer van 2018 afwisselend in Stavropol en Machatsjkala alvorens het land te verlaten. Ten slotte, verklaarde u dat u niet kan terugkeren naar Tsjetsjenië omwille van de oorlog met Oekraïne. U vertelde dat Oekraïne Rusland bestookt met raketten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u geen documenten neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U gaf aan het begin van het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat u wat verward was en dat u een slecht geheugen had (CGVS II, pg. 2). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in uw eerste verzoek, betreffende de door u voorgehouden geheugenproblemen, reeds vaststelde dat u niet aantoonde dat uw cognitief geheugen dermate was aangetast dat u niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voor te brengen (RvV, arrest nr. 231008, pg. 5 & 6). Er dient verder te worden opgemerkt dat u betreffende deze geheugenproblemen geen enkel objectief medisch en/of neuropsychologisch attest neerlegt waardoor dit louter een blote bewering betreft. Bovendien liet u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) na deze geheugenproblemen te vermelden

hoewel u er expliciet gevraagd werd of er elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Ten slotte, blijkt uit de notities van de persoonlijk onderhoud dat de gehoren op normale wijze plaatsvonden en dat u in staat was om precieze en gedetailleerde verklaringen af te leggen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Tsjetsjenië nog steeds vervolgd te worden omwille van uw neef S. (...) die meerdere malen werd opgepakt en door de autoriteiten wordt gezocht. U vrees daarnaast bij terugkeer naar Tsjetsjenië uw kinderen uit uw eerste huwelijk omdat zij u, uw kinderen en uw (ex-)vrouw B., Z. (...) bedreigen. Zij bedreigen jullie uit jaloezie, omwille van een erfeniskwestie betreffende het huis dat u zelf gebouwd had, en omdat zij heel veel van hun, in 2007, overleden moeder hielden. Daarnaast verklaarde u niet te kunnen terugkeren naar Tsjetsjenië omwille van de oorlog met Oekraïne. U stelde dat Oekraïne Rusland met raketten bestookt.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de RvV werden bevestigd. Het CGVS stelde vast dat (i) u vage verklaringen aflegde inzake de arrestaties van uw neef S. (...); (ii) u aangaande uw eigen arrestatie in 2017, hetgeen de directe aanleiding van uw vertrek uit Rusland was, vage en volatiële verklaringen aflegde; en (iii) uw verklaringen aangaande de arrestaties van uw broers omwille van S. (...) weinig geloofwaardig overkwamen. Voorts werd nog opgemerkt dat u ook over uw eerdere arrestaties - toen u zou opgepakt zijn door de autoriteiten met vragen of u de rebellen had gezien of hun commandanten - en het jaartal van de beschieting en de dood van uw broer U. (...), die door de autoriteiten zou zijn neergeschoten omwille van betrokkenheid bij de rebellen, tegenstrijdige en incoherente verklaringen aflegde. De RvV benadrukte in haar arrest dat de vastgestelde tegenstrijdigheden, inconsistenties en vaagheden in uw verklaringen betrekking hebben op de kern van het door u voorgehouden asielrelaas, waaronder de arrestaties van uw neef S. (...), uw eigen arrestatie in 2017 en de arrestaties van uw broers omwille van S. (...), waardoor het geenszins onredelijk is om van u te verwachten dat u hierover gedetailleerde en eenduidige verklaringen kan afleggen. De RvV stelde voorts dat u, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, voor het overige bleef steken in loutere vergoelijkungen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissingen afdoende en concreet te weerleggen. De RvV stelde in navolging van het CGVS dan ook vast dat aan uw relaas geen geloof kan worden gehecht.

Uit uw verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dat u zich naar aanleiding van uw huidig verzoek in grote mate beperkt tot het afleggen van bijkomende verklaringen betreffende de asielmotieven die u in uw eerste verzoek had uiteengezet. Zo verklaarde u dat uw broer A. (...) vorig jaar voor het nieuwjaar werd aangehouden door de MVD en de politie in Grozny, dat hij een week werd vastgehouden, en dat ze aan hem gevraagd hadden waar u zich bevindt (CGVS I, pg. 8-10). U verduidelijkte dat dit incident verbonden was met de problemen die u eerder aangehaald had tijdens uw eerste verzoek. Zo zei u dat ze in het verleden uw oudste broer hadden doodgeschoten op de markt, en dat zijn jongste zoon tegen Rusland had gevochten in 2002 en overleden was (CGVS I, pg. 10). U bevestigde vervolgens dat de aanhouding van uw broer te maken had met de problemen die u al tijdens uw eerste verzoek had verteld (CGVS I, pg. 10). U stelde voorts dat de MVD u wil vinden om dezelfde reden als dat ze uw broer hadden geschoten, omdat ze denken dat de oorlog via uw dorp ging, dat jullie alles weten en kennen over jullie dorp, en dat jullie de rebellen geholpen hadden. U vreest omwille hiervan door de mensen van Kadyrov te worden opgesloten, geslagen, en vermoord (CGVS I, pg. 11). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming louter bijkomende verklaringen aflegde die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. U maakt met deze bijkomende verklaringen dan ook geenszins aannemelijk dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië.

Daarnaast meent het CGVS dat er omwille van volgende pertinente redenen geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou kennen met uw kinderen uit uw eerste huwelijk, nl. dat zij u, uw kinderen en uw (ex-)vrouw B., Z. (...) (O.V. (...)) bedreigen uit jaloezie, omwille van een erfeniskwestie over het huis dat u zelf gebouwd had, en omdat zij heel veel van hun, in 2007, overleden moeder hielden (CGVS I, pg. 9; CGVS II, pg. 8 & 9).

Ten eerste, is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming, noch tijdens het interview bij de DVZ, noch tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, noch tijdens uw beroepsprocedure bij de RvV, melding maakte van de problemen die u, uw (ex-)vrouw, en

uw kinderen hadden gekend met de kinderen uit uw eerste huwelijk. Uit uw verklaringen in het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming blijkt nochtans dat deze problemen al zéér lang aanslepen en dat u omwille hiervan een bijzonder ernstige vrees kent in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië. Zo verklaarde u tijdens de persoonlijke onderhouds bij het CGVS dat (i) uw dochters vanaf het begin tegen uw relatie waren met uw (ex-)vrouw (CGVS I, pg. 11); (ii) u in 2011 verhuisde naar de Zhigoljovskayastraat omdat uw kinderen uit uw eerste huwelijk ermee bedreigd hadden uw kinderen te vermoorden (CGVS I, pg. 12 & 13); (iii) u in de Zhigoljovskayastraat via uw oudste broer vernam dat zij ermee dreigden u en uw gezin af te maken, en er ook toevallige ontmoetingen waren met uw vrouw wanneer zij de kinderen naar de kleuterschool bracht waarbij zij bedreigingen tegen haar en uw kinderen geuit hadden, en uw kinderen éénmaal een tik op hun hoofd hadden gegeven (CGVS II, pg. 4 & 5); (iv) uw kinderen ook eens bang werden gemaakt door het oudste kind uit uw eerste huwelijk toen ze buiten aan het spelen waren met de zoon van uw oudste broer en op de binnenplaats van het huis van de kinderen uit uw eerste huwelijk waren terechtgekomen (CGVS II, pg. 5); (v) u en uw gezin na uw verhuis in 2015 naar de Sadovayastraat geen contact meer hadden met de kinderen uit uw eerste huwelijk maar u wel via uw broer nieuws vernam over de geruchten en dreigementen van de kinderen uit uw eerste huwelijk en u deze ernstig nam (CGVS II, pg. 6); en (vi) u en uw gezin na de geboorte van jullie derde kind verhuisden naar het dorp Yarysh Mardy en u ook daar via uw oudste broer de geruchten en bedreigingen vernam van de kinderen uit uw eerste huwelijk (CGVS II, pg. 7). Wat betreft uw vrees voor uw kinderen uit uw eerste huwelijk, verklaarde u bij de DVZ dat zij uw gezin zouden afmaken (Verklaring Volgend Verzoek, vraagnr. 19). Tijdens de persoonlijke onderhouds voegde u hieraan toe dat zij van alles kunnen doen, dat zij voor alles capabel zijn (CGVS I, pg. 8 & 9), dat u niets goeds van hen verwacht, en dat ze uw kinderen invalide kunnen maken of slaan (CGVS II, pg. 9). In dergelijke door u geschetste context kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u de problemen met uw kinderen uit uw eerste huwelijk al tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming zou aangehaald hebben. De verschoningen die u hiervoor aanreikte - u stelde dat u hier niet eerder over wou praten omdat dit u geen aangenaam gevoel heeft (Verklaring Volgend Verzoek, vraagnr. 16), omdat het uw mentaliteit is, omdat u daar niet wou over spreken, en omdat zo'n geval zeer zelden is tussen Tsjetsjenen (CGVS I, pg. 17) -, overtuigen het CGVS niet. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u voor uw vertrek uit Tsjetsjenië al met uw familie en dorpsgenoten over deze problemen had gesproken, en dat u op hun steun kon rekenen. Toen u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS gevraagd werd hoe de rest van de familie dacht over uw situatie, stelde u dat iedereen negatief was tegen uw kinderen uit uw eerste huwelijk en dat ze geen contacten hadden met hen (CGVS I, pg. 16 & 17). U voegde hieraan toe dat uw broers en uw ooms u al 60 jaar kenden en u vroeg zich af hoe zij een andere kant zouden kunnen kiezen (CGVS I, pg. 17). U bevestigde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw broer tegen de bedreigingen van uw kinderen was (CGVS II, pg. 5). U vertelde verder dat uw dorpsgenoten in Yarysh Mardy op de hoogte waren van uw problemen, dat zij negatief stonden tegenover uw kinderen uit uw eerste huwelijk, en dat zij veel medelijden hadden met u (CGVS II, pg. 7). Aangezien u nèt op de steun van uw familie en uw dorpsgenoten kon rekenen, valt het dan ook niet ernstig te nemen dat u deze problemen niet eerder aanhaalde tijdens de asielprocedure louter omdat u dit geen aangenaam gevoel geeft, omdat het uw mentaliteit is, en omdat dit zeer zelden voorkomt tussen Tsjetsjenen. Bijgevolg ondermijnt de vaststelling dat u dit asielmotief niet eerder aanhaalde tijdens de asielprocedure op fundamentele wijze de geloofwaardigheid ervan. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten, en dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Ten tweede, legde u tijdens de persoonlijke onderhouds bij het CGVS tegenstrijdige verklaringen af over het persoonlijke contact dat u kende met uw kinderen uit uw eerste huwelijk nadat u verhuisd was naar de Zhigoljovskayastraat in 2011 en de omstandigheden waarbinnen het fysieke geweld tegenover uw kinderen in die periode plaatsvond. U verklaarde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat u niet persoonlijk geconfronteerd werd met de kinderen uit uw eerste huwelijk in de periode dat u in de Zhigoljovskayastraat woonde (CGVS II, pg. 4). U hoorde via uw broer over hen en u bleef persoonlijk contact met hen ontwijken. Daarnaast vernam u via uw vrouw over wat er op straat gebeurde. U verduidelikte hierbij dat uw vrouw uw kinderen naar de kleuterschool bracht en dat er toen toevallige ontmoetingen waren met hen. Zij hadden hierbij bedreigingen naar uw vrouw geuit en uw kinderen hadden één keer een tik op hun hoofd gekregen (CGVS II, pg. 4 & 5). Toen u gevraagd werd of u sinds u in de Zhigoljovskayastraat woonde nog naar het huis van de kinderen uit uw eerste huwelijk was geweest, ontkende u dit en zei u dat u probeerde in een grote cirkel rond te lopen (CGVS II, g. 5). Nadat u naar de Sadovayastraat verhuisde hadden noch u, noch uw vrouw, noch uw kinderen contacten of ontmoetingen met de kinderen uit uw eerste huwelijk (CGVS II, pg. 6). Uit voorgaande verklaringen kan dan ook enkel worden opgemaakt dat u niet meer naar het huis ging van uw kinderen uit uw eerste huwelijk sinds jullie verhuis naar de Zhigoljovskayastraat, dat u niet meer persoonlijk met hen geconfronteerd werd, dat het uw vrouw was die de kinderen naar de kleuterschool bracht, en dat u via haar geïnformeerd werd over de bedreigingen die uw kinderen uit uw eerste huwelijk naar haar en uw kinderen geuit hadden, en de tik die zij op het hoofd van uw kinderen hadden gegeven. Dit staat haaks op

wat u hierover vertelde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS. U had immers tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaard dat het niet uw vrouw was die uw kinderen naar de kleuterschool bracht maar dat u altijd de kinderen naar de crèche of opvang bracht omdat uw vrouw in de winkel werkte (CGVS I, pg. 14 & 15). Daarenboven verklaarde u dat u soms bij uw kinderen uit uw eerste huwelijk binnenging bij hen thuis wanneer u uw kinderen naar de opvang bracht en ging ophalen. U gaf dit antwoord op de vraag waar het gebeurde dat uw kinderen belaagd werden (CGVS II, pg. 14 & 15). U stelde dat dit enkele keren gebeurde. U deed dit omdat u hun reactie wou zien, omdat u iets wou halen, of om naar iets te kijken (CGVS II, pg. 15). Het spreekt voor zich dat dergelijke flagrante tegenstrijdigheden over het persoonlijke contact dat u nog gekend zou hebben met uw kinderen uit uw eerste huwelijk - de personen door wie u vreest vervolgd te worden in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië - nadat u verhuisd was naar de Zhigoljovskayastraat en de omstandigheden waarbinnen het fysieke geweld tegenover uw kinderen in die periode plaatsvond, verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van dit asielmotief.

Ten slotte, valt uw gedrag voor uw definitieve komst naar België niet te verzoenen met de vrees die u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië beweert te koesteren voor de kinderen uit uw eerste huwelijk. Toen u gevraagd werd om welke reden u tot de geboorte van uw derde kind wachtte om te vertrekken uit Grozny, gaf u aan dat uw vrouw in 2015 met twee van uw kinderen naar Duitsland vertrok en dat u het was die haar op dat moment wegstuurde. U stelde dat uw vrouw er geopereerd werd en dat u haar vroeg om terug te komen. Nadien kregen u en uw vrouw een derde kind alvorens Grozny te verlaten (CGVS II, pg. 6). U verklaarde dat u niet was meegegaan naar Duitsland en er geen asiel had aangevraagd omdat u er tot die bewuste moment nooit aan gedacht had om ergens naartoe te vertrekken (CGVS II, pg. 6). Het gegeven dat u in 2015 niet gebruik maakte van deze kans om het land samen met uw vrouw en uw kinderen te verlaten en in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in te dienen, dat u hier zelfs niet aan gedacht had, en dat u bovendien aan uw vrouw en uw kinderen vroeg om terug te keren naar Tsjetsjenië, raakt kant noch wal in de door u geschetste context. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw problemen met uw kinderen uit uw eerste huwelijk al zéér lang aanslepen en dat u omwille hiervan een bijzonder ernstige vrees kent in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië (cf. supra). Daarenboven stelde u dat u tegen uw kinderen uit uw eerste huwelijk geen klacht kon indienen omdat het ook uw gezin was en u niemand wilde schaden (CGVS I, pg. 16). In deze door u geschetste context, kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u zo snel mogelijk geprobeerd zou hebben om het land te verlaten, dat u met uw vrouw en uw kinderen zou meegereisd zijn in 2015 naar Duitsland, en dat u uw vrouw en uw kinderen al zeker niet zou laten terugkeren hebben van Duitsland, waar ze zich in veiligheid bevonden voor uw kinderen uit eerste huwelijk, naar Tsjetsjenië gelet op de risico's die dit met zich zou meebrengen. Deze vaststelling ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft uw vrees voor de Oekraïens-Russische oorlog in geval van terugkeer naar de Russische Federatie en Tsjetsjenië – u verklaarde dat Oekraïne Rusland met raketten bestookt (CGVS II, pg. 9) -, kan verwezen naar de beschrijving van actuele veiligheidssituatie verder op in deze beslissing (cf. infra).

Wat betreft de door u aangehaalde medische problemen – u stelde dat u problemen hebt met uw hart, dat u een hernia met uitstraling naar uw been hebt, en dat u een gesloten vorm van TBC hebt (Verklaring Volgend Verzoek, vraagnr. 12) -, dient te worden opgemerkt dat deze problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van uw medische problemen dient u zich te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in de Russische Federatie in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden ingevolge de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging van diens leven of persoon.

Uit de beschikbare objectieve informatie (zie COI Focus Russische Federatie: Veiligheidssituatie Tsjetsjenië, Dagestan en Ingoesjetië van 22 februari 2024, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/r_a_p_p_o_r_t_e_n/coi_focus_russische_federatie_veiligheidssituatie_tsjetsjenie_dagestan_en_ingoesjetie_20240222.docx_.pdf) blijkt dat de deelrepublieken Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie een turbulente periode doormaakten die gekenmerkt werd door een gewapende opstand, maar dat de situatie er anno 2024 helemaal anders uit ziet. Tsjetsjenië werd na een hevige onafhankelijkheidsstrijd in 1996 de facto onafhankelijk. In het najaar van 1999 brak het tweede Tsjetsjeens-Russische conflict uit, nadat

Tsjetsjeense opstandelingen de buurrepubliek Dagestan waren binnengevallen en Rusland getroffen werd door een reeks bomaanslagen. Het federale leger trok Tsjetsjenië binnen en maakte een eind aan de Tsjetsjeense onafhankelijkheid. Restanten van Tsjetsjeense troepen voerden in het eerste decennium van 2000 nog een rebellenoorlog tegen Russische troepen en de pro-Russische Tsjetsjeense regering. Deze verzetsbeweging vervelde in de loop van de jaren 2000 van een onafhankelijkheidsbeweging tot het zogenaamde Emiraat van de Kaukasus (EK), een rebellengroepering met uitgesproken islamitische motivering. Het EK breidde zich in de tweede helft van de jaren 2000 vanuit Tsjetsjenië uit naar andere Noord-Kaukasische deelrepublieken, voornamelijk Dagestan en Ingoesjetië. De lokale en federale autoriteiten zetten in de daarop volgende jaren maximaal in op de uitschakeling van het EK. In combinatie met een uitstroom van rebellen uit de regio naar het Midden-Oosten, resulteerde dit in een uitgesproken verzwakking van de rebellenbeweging in de hele Noordelijke Kaukasus. Dit leidde ertoe dat de rebellenbeweging sinds het einde van de jaren 2010 zo goed als volledig uitgeschakeld is. Islamitische Staat probeerde in deze periode voet aan de grond te krijgen in de Noordelijke Kaukasus, maar slaagde er niet in zich te handhaven. Zelfs in Tsjetsjenië is er geen steun of infrastructuur voor gewapend verzet meer. Het huidige klimaat in de Russische Federatie werkt een snelle en sterke repressie van eventuele nieuwe rebellen in de hand. Actueel is er in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan geen sprake meer van een georganiseerde rebellenbeweging, enkel nog van kleine, geïsoleerde slapende cellen of individuen met een zeer beperkte capaciteit. Deze zijn niet meer in staat grootschalige of gecoördineerde acties te organiseren en hebben niet langer de middelen om aan vuurwapens te raken. De huidige situatie in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan wordt gekenmerkt door sporadische, zeer kleinschalige, geïsoleerde aanvallen op leden van de ordediensten. Zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers dat bij dergelijke incidenten valt, is bijzonder beperkt.

De ordediensten voeren nog steeds acties uit tegen veronderstelde opstandelingen, waarbij ernstige mensenrechtenschendingen kunnen voorvallen. Het betreft zowel zogenaamde speciale operaties waarbij gewapende eenheden van de ordediensten veronderstelde rebellen insluiten en er een vuurgevecht ontstaat, als (onrechtmatige) arrestaties en/of (tijdelijke) verdwijningen. Speciale operaties komen echter slechts zelden voor. Arrestaties en verdwijningen komen vooral in Tsjetsjenië nog voor. In Ingoesjetië en Dagestan is hun aantal zeer beperkt. Vaak worden gearresteerde personen door de Tsjetsjeense ordediensten voor een korte of langere periode in detentie gehouden zonder enig contact met hun familie teneinde hen, vaak door middel van mishandeling, te dwingen zelf een bekentenis af te leggen of om een eerdere gearresteerde onder druk te zetten om bepaalde informatie vrij te geven. Indien ze geen bekentenis afleggen, lopen ze het risico gedood te worden in detentie en nadien spoorloos te verdwijnen, of als een gedode rebel voorgesteld te worden door de ordediensten. Naast (veronderstelde) rebellen, worden vooral personen die kritiek leverden op de huidige machthebbers in Tsjetsjenië hiervan het slachtoffer. Dergelijke arrestaties werden door de Tsjetsjeense ordediensten ook aangewend om onder dwang manschappen te rekruteren voor de oorlog in Oekraïne.

Gelet op het bovenstaande, kan er in de deelrepublieken Ingoesjetië, Tsjetsjenië en Dagestan actueel geenszins gesproken worden van aanhoudend geweld of een open militair conflict tussen de reguliere strijdkrachten van de staat en één of meer gewapende groeperingen, of tussen twee of meer gewapende groeperingen onderling. Bij gebrek aan een gewapend conflict in de Noordelijke Kaukasus is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Wat betreft uw ex-vrouw B., Z. (...) (O.V. (...)), van wie u gescheiden leeft, en uw kinderen - uw zoon D., R. (...) (CGVS (...); O.V. (...)), uw dochter D., K. (...) (CGVS (...); O.V. (...)), en uw zoon D., Y. (...) (CGVS (...); O.V. (...)) -, dient te worden opgemerkt dat het CGVS een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus heeft genomen. Het feit dat in hoofde van uw kinderen, op basis van de elementen in hun dossier, een gegronde vrees voor vervolging bestaat bij terugkeer naar de Russische Federatie, betekent echter niet automatisch dat er actueel in uw hoofde eveneens een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan. Een vrees voor vervolging dient persoonlijk in concreto te worden aangetoond. Zoals gezegd kan er geen geloof worden gehecht aan de persoonlijke problemen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming hebt aangehaald.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet), "de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de status van de subsidiaire bescherming" en artikel 3 EVRM.

Wat zijn vrees voor zijn neef S. betreft, verschuilt verweerder zich volgens verzoeker achter de uitkomst van zijn vorige verzoek om internationale bescherming. In elk geval moet zijn vrees met betrekking tot zijn uit zijn eerste relatie geboren kinderen worden onderzocht.

Verzoeker erkent dat hij zijn problemen niet vertelde tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming, en dit omdat hij er niet over durfde praten. In zijn land is het de gewoonte om zijn broers of kinderen niet te bezoedelen. Bij de RvV vermeldde hij dit niet omdat hem gevraagd werd enkel te praten over de mogelijke nieuwe elementen in verband met de feiten die hij had aangehaald. Doordat hij er eerder niet over sprak, durfde hij er niet over praten tijdens het gehoor.

Met betrekking tot de aan hem verweten tegenstrijdigheden, stelt verzoeker verbaasd te zijn over de betreffende motieven. Voor hem is alles heel duidelijk. Sinds zijn ruzie met zijn kinderen uit zijn eerste relatie, vermeed hij hen koste wat het kost. Hij legde uit dat tijdens zijn tweede huwelijk beide ouders voor de kinderen zorgden en beide ouders hen naar de kleuterschool brachten. Verzoeker ontkent te hebben gezegd dat enkel zijn tweede vrouw voor hen zorgde. Dat kon ook niet omdat hij zelf ook voor hen zorgde, en dit omdat mevrouw B. meestal in de winkel werkte. Verzoeker bevestigt dat hij contact met zijn eerste kinderen vermeed. In werkelijkheid lag het huis van zijn broer vlak naast één van de huizen van de familie van zijn eerste vrouw. Mevrouw B. ging op een dag naar het huis van haar zwager, net voordat zij de kinderen naar school bracht, omdat hij een kind had van ongeveer dezelfde leeftijd als hun kinderen. De twee kinderen liepen op straat en gingen de binnenplaats van het huis, dat toebehoorde aan de familie van de eerste vrouw van verzoeker, binnen. Bij deze gelegenheid werd R. bedreigd. Noch verzoeker, noch mevrouw B., noch hun kinderen zijn dus vrijwillig naar het huis van de familie van verzoekers eerste echtgenote gegaan.

Aangaande zijn gedrag voor zijn komst naar België, stelt verzoeker dat hij in 2015 inderdaad aan zijn echtgenote, mevrouw B. vroeg om terug te keren. Hij wilde zijn land niet verlaten en hoopte in een andere regio in Tsjetsjenië te kunnen gaan wonen. Verder was het ondenkbaar en niet volgens de traditie dat een vrouw zo lang zou wegblijven van haar man. Toen hij in Tsjetsjenië aankwam, legde hij uit dat zij een darmoperatie had ondergaan, dat ze daarna van hun derde kind was bevallen en dat ze na de bevalling in paniek was geraakt uit angst voor hun leven. Dit is de reden waarom zijn vrouw in 2017 het land verliet om naar Duitsland te gaan. Verzoeker heeft toen uitgelegd dat hij werd ontvoerd vanwege problemen met zijn neef en dat hij daarom het land niet samen met haar kon verlaten. In augustus 2018 heeft hij haar echter vervoegd. Verzoeker heeft zich tot het uiterste ingespannen.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de bestreden beslissing te hervormen en hem in hoofdde de vluchtelingenstatus of in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt hij om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CGVS.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen vooreerst geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.2. Dient verder te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U gaf aan het begin van het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat u wat verward was en dat u een slecht geheugen had (CGVS II, pg. 2). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in uw eerste verzoek, betreffende de door u voorgehouden geheugenproblemen, reeds vaststelde dat u niet aantoonde dat uw cognitief geheugen dermate was

aangetast dat u niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voor te brengen (RvV, arrest nr. 231008, pg. 5 & 6). Er dient verder te worden opgemerkt dat u betreffende deze geheugenproblemen geen enkel objectief medisch en/of neuropsychologisch attest neerlegt waardoor dit louter een blote bewering betreft. Bovendien liet u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) na deze geheugenproblemen te vermelden hoewel u er expliciet gevraagd werd of er elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Ten slotte, blijkt uit de notities van de persoonlijk onderhoud dat de gehoren op normale wijze plaatsvonden en dat u in staat was om precieze en gedetailleerde verklaringen af te leggen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

3.3. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land onder meer omdat hijzelf, zijn (ex-)vrouw en zijn kinderen met de dood werden bedreigd door zijn kinderen uit zijn eerste huwelijk.

Hoewel in de bestreden beslissing *prima facie* met recht wordt gemotiveerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voormelde, door verzoeker aangevoerde problemen en vrees, dient te worden vastgesteld dat uit de inhoud van deze beslissing eveneens blijkt dat zowel verzoekers (ex-)vrouw als verzoekers kinderen, die een verzoek om internationale bescherming indienden op dezelfde dag of één dag na verzoeker zelf, door verweerder werden erkend als vluchteling.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande gesteld:

"Wat betreft uw ex-vrouw B., Z. (...) (O.V. (...)), van wie u gescheiden leeft, en uw kinderen - uw zoon D., R. (...) (CGVS (...); O.V. (...)), uw dochter D., K. (...) (CGVS (...); O.V. (...)), en uw zoon D., Y. (...) (CGVS (...); O.V. (...)) -, dient te worden opgemerkt dat het CGVS een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus heeft genomen. Het feit dat in hoofde van uw kinderen, op basis van de elementen in hun dossier, een gegronde vrees voor vervolging bestaat bij terugkeer naar de Russische Federatie, betekent echter niet automatisch dat er actueel in uw hoofde eveneens een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan. Een vrees voor vervolging dient persoonlijk in concreto te worden aangetoond. Zoals gezegd kan er geen geloof worden gehecht aan de persoonlijke problemen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming hebt aangehaald."

Uit verzoekers verklaringen kan in dit kader echter slechts worden afgeleid dat de vrees die verzoeker in het kader van zijn onderhavige verzoek om internationale bescherming aanvoert ook betrekking heeft op en geldt voor zijn (ex-)vrouw en zijn kinderen. Dient verder te worden vastgesteld dat te dezen, op grond van het voorliggende dossier, in het geheel niet kan worden nagegaan op welke eventuele andere grond(en) de (ex-)vrouw en de kinderen van verzoeker zouden zijn erkend als vluchteling. In dit dossier zijn immers noch de verklaringen van verzoekers (ex-)vrouw en kinderen, noch de beslissingen waarbij aan hen de vluchtelingenstatus werd toegekend opgenomen. Bijgevolg is het geheel niet duidelijk omwille van welke reden(en) of op basis van welk(e) element(en) verzoekers (ex-)vrouw en kinderen, dit in tegenstelling met verzoeker, werden erkend als vluchteling, welke hun asielmotieven waren en in welke mate deze asielmotieven al dan niet afwijken van of ook gelden voor verzoeker en/of een invloed zouden kunnen hebben op zijn geloofwaardigheid en zijn nood aan internationale bescherming.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 december 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend vijftientig door:

J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME	J. BIEBAUT
--------------	------------